

عنوان مقاله:

پیش بینی سازگاری عاطفی بر اساس سیستم های بازداری/ فعال سازی رفتاری در دانش آموزان پسر مقطع متوسطه اول شهر همدان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فرزانه رحیم پور - استادیار، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

هلیا مقیمی - دانشجویی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد ساوه

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از پژوهش حاضر، پیش بینی سازگاری عاطفی بر اساس سیستم های بازداری/ فعالسازی رفتاری در دانش آموزان پسر مقطع متوسطه اول شهر همدان بوده است. در این مطالعه طرح پژوهشی از نوع همبستگی و جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر مقطع متوسطه شهر همدان در سال تحصیلی 1398-1399 میباشد که بر اساس گزارش اداره آموزش و پرورش کل 5982 نفر میباشد. با استفاده از جدول برآورد نمونه کرجسی مورگان((1970، نمونه ای به حجم 375 نفر در نظر گرفته شد. بعد از مشخص شدن تعداد نمونه آماری، به روش تصادفی خوشه ای انتخاب شدند. در این پژوهش از پرسش نامه سازگاری سینهاوسیگ((1993، کلارک و تیکز (1939)، پرسشنامه بازداری/ فعالسازی کاور و وایت (1994)، استفاده و تحلیل داده ها در دو سطح آمار توصیفی و آزمون آمار استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی همزمان) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های به دست آمده نشان داد که همبستگی سازگاری عاطفی و بازداری رفتاری -0/36، مقدار همبستگی سازگاری عاطفی و فعالسازی رفتاری 0/48 میباشد که از نظر آماری معنادار است. (p 0/01) بر اساس نتایج این پژوهش فعالسازی رفتاری با بتای 0/41 بیشترین توان پیش بینی سازگاری عاطفی را داشته و رابطه آن با سازگاری عاطفی مثبت و معنادار است. بازداری رفتاری با بتای -0/18 سهم پایین تری در پیش بینی سازگاری عاطفی داشته و رابطه آن با سازگاری عاطفی معکوس و منفی میباشد

کلمات کلیدی:

سازگاری عاطفی، سیستم های بازداری، فعال سازی رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1171348>

